

Arrestnummer C 1390 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 935
Datum van uitspraak 18 maart 2022
Notitienummer griffie 2021/NT/696 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002615292-0001-0014-01-01-1

Not.nr. BG.66.WI.100400/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 444 (ON - overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv) met maatschappelijke zetel te - beklaagde -

2. nr. 445 (RRN geboren te nn wonende te - beklaagde -

verdacht van:

A. een goed niet hoofdzakelijk voor wonen bestemd met gebreken of ontbrekende of niet behoorlijk functionerende basisnutsvoorzieningen verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen - feiten vanaf 11 augustus 2013

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een roerend of onroerend goed ter beschikking stelt, een roerend of een onroerend goed dat niet hoofdzakelijk voor wonen bestemd is, rechtstreeks of via een tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning terwijl dit goed gebreken vertoont die een veiligheids- of gezondheidsrisico inhouden of terwijl in dit goed de basisnutsvoorzieningen zoals elektriciteit, sanitair, kookgelegenheid en verwarmingsmogelijkheid ontbreken of niet behoorlijk functioneren,

namelijk een geïmproviseerde woning in een gebouw gelegen te bekend op het kadaster als "bergplaats" onder met een oppervlakte volgens kadaster van toebehorend aan de om het te hebben aangekocht jegens ingevolge akte verleden voor notaris te op 27 december 2006,

(art. 20, § 1, tweede lid Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

PAGE 01-00002615292-0002-0014-01-01-4

vanaf 1 januari 2021 inbreuk uitmakende op artikel 3.1 van de Vlaamse Codex Wonen, strafbaar gesteld door artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen,

te in de periode van 17 januari 2018 tot en met 5 maart 2018

door

ten nadele van geboren te op

B. geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 11 augustus 2013

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1., derde lid van voornoemde Codex, in stand gehouden,

namelijk de functie gewijzigd te hebben van bergplaats naar woning betreffende het onroerend goed gelegen te bekend op het kadaster onder

volgens kadaster van toebehorend aan de met een oppervlakte om het te hebben
aangekocht jegens ingevolge akte verleden voor notaris te
op 27 december 2006,

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1., eerste lid, 1° en derde lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

vanaf 1 maart 2018 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1., 1° a, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1., eerste lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 december 2016 tot en met 1 februari 2017

door

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 3 mei 2021 op tegenspraak als volgt:

PAGE 01-00002615292-0003-0014-01-01-4

“Op strafgebied

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van ZESTIENDUIZEND (16.000,00) EURO (=TWEEDUIZEND (2000,00) EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van ZESDUIZEND (6.000,00) EURO (=ZEVENHONDERDVIJFTIG (750,00) EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht en elk tot betaling van een éénmalige bijdrage van 25 euro, te verhogen met 70 opdecimes, hetzij 200,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht en elk tot betaling van een geïndexeerde bijdrage van 20,00 euro tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht en elk tot betaling van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.

Met betrekking tot de aerechtskosten,

Veroordeelt en hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op 326,57 euro

---

Op burgerlijk gebied

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 11 mei 2021 door de beklaagden _____ en de _____ tegen “de beschikkingen van het vonnis, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier”;
- 18 mei 2021 door het openbaar ministerie tegen “alle beschikkingen op strafgebied, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier”;

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 11 mei 2021 door de advocaat van de beklaagden _____ en de _____
- 18 mei 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 11 februari 2022 in het Nederlands:

- de _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____;
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____;
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 3 mei 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden _____ en de _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld (aan alle telastleggingen) en de straf.

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. In de rubriek “Andere” stelt het openbaar ministerie ook volgberoep aan te tekenen, waarmee het te kennen geeft dat het, binnen de perken van het hoger beroep van de beklaagde, tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en de _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De devolutieve werking als gevolg van de beperkte hoger beroepen en de grieven brengt mee dat de beslissing van de eerste rechter om de herstellvordering zonder voorwerp te verklaren, definitief is.

3. De dagvaarding werd op 26 maart 2021 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____ overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 3.49 Vlaamse Codex Wonen, met als referentie

De strafvordering is ontvankelijk.

4. De woorden in de telastlegging B “*met name de functie gewijzigd te hebben gewijzigd van bergplaats naar woonfunctie*” moeten worden verbeterd naar “*met name de hoofdfunctie te hebben gewijzigd van industrie en bedrijvigheid naar wonen*”, zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 1° en 8° Besluit Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen.

Het hof gaf de beklaagden van de voorgenomen verbetering kennis. Deze verbetering laat de feiten van de oorspronkelijke telastlegging B ongewijzigd en voegt daar geen feiten aan toe. Het is op de zo verbeterde telastlegging B dat de tegenspraak betrekking had. Telkens hierna sprake is van de telastlegging B, betreft het deze zoals hier verbeterd.

5.1 De telastlegging A slaat op het verhuren of ter beschikking stellen met het oog op bewoning, van een goed dat niet hoofdzakelijk voor wonen is bestemd, terwijl dit goed gebreken vertoont die een veiligheids- of gezondheidsrisico inhouden, of terwijl in dit goed de basisnutsvoorzieningen zoals elektriciteit en sanitair ontbreken. Dit werd strafbaar gesteld door artikel 20, § 1, tweede lid van de toenmalige Vlaamse Wooncode.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 (*BS* 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse Wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen.

De feiten van de telastlegging A worden sinds 1 januari 2021 strafbaar gesteld door artikel 3.35 Vlaamse Codex Wonen van 2021. Per vergissing vermeldt de aanhangig makende akte bij de telastlegging A dat dit artikel 3.34 zou zijn. De feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 euro tot 25.000 euro, of met een van die straffen alleen.

De feiten van de telastleggingen A zijn dus sinds 1 januari 2021 strafbaar gebleven. De straffen zijn dezelfde gebleven.

5.2 Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Tot 23 februari 2017 was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, *BS* 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch de strafbaarheid bij inbreuk op deze verplichting.

Artikel 2, § 1 Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen bepaalt dat een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen (tot 23 februari 2017: stedenbouwkundige vergunning) nodig is als een van de volgende hoofdfuncties van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wordt gewijzigd in een andere hierna vermelde hoofdfunctie. De volgende functies worden als hoofdfunctie beschouwd: 1° wonen; 2° verblijfsrecreatie; 3° dagrecreatie, met inbegrip van sport; 4° land- en tuinbouw in de ruime zin; 5° detailhandel; 6° dancing, restaurant en café; 7° kantoorfunctie, dienstverlening en vrije beroepen; 8° industrie en bedrijvigheid; 9° gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; 10° militaire functie.

Voor de handelingen vermeld onder de telastlegging B, geldt vandaag nog steeds een vergunningsverplichting, met toepassing van artikel 4.2.1., 6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De aanhangig makende akte vermeldt verkeerdelijk dat deze handelingen vanaf 1 maart 2018 een inbreuk zouden uitmaken op artikel 4.2.1., 1°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1., eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1., eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

6. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“Op 17 januari 2018 voerde de wooninspectie een controle uit in een woning gelegen aan de [redacted] in [redacted]. De eigenaar van de woning was [redacted].

De woning was gelegen in een loods. Ze had 52 strafpunten en was ongeschikt. Ze was te klein voor een bewoner. Er was geen keuken. Er woonde een man, die 250 euro per maand betaalde. Hij verklaarde dat de eigenaar een vriend van hem was.

De wooninspectie stelde vast dat er geen vergunning was voor het inrichten van een woning in de loods.

Op 5 maart 2018 werd [redacted] verhoord. Hij was zaakvoerder van de [redacted]. Hij had de loods gekocht in 2007 en had er sindsdien enkel een toilet geplaatst. Eind 2016, begin 2017 was de huidige bewoner erin getrokken. Zijn vorige woning had hij moeten verlaten. Omdat hij op straat zou belanden wilde [redacted] hem helpen. Het ging om een tijdelijke oplossing. De huurder betaalde 150 euro per maand.

Na een aantal herstelcontroles stelde de wooninspectie op 15 januari 2021 vast dat de situatie geregulariseerd was.”

7.1 Het staat vast dat de bergplaats (bureelruimte) gelegen in de loods aan de [redacted] te [redacted] bewoond door [redacted] niet bestemd was voor bewoning en gebreken vertoonde die een veiligheids- en gezondheidsrisico inhielden, terwijl basisnutsvoorzieningen zoals een keuken en verwarmingsmogelijkheden ontbraken. Dit blijkt voldoende uit de vaststellingen van de wooninspectie onder meer op 17 januari 2018, zoals weergegeven op pagina 1 tot en met 18 van het strafdossier. De beklaagden betwisten dit ook niet.

Het was de beklaagde [redacted] die [redacted] in de bergplaats liet wonen, wetende dat deze bergplaats niet geschikt was voor bewoning. Het hof verwijst hiervoor naar zijn verklaring van 5 maart 2018, waarin hij stelde: *“Omdat de bewoner anders op straat ging komen heb ik hem geholpen en willer [redacted] spelen en hem laten wonen in mijn loods. (...) Ik weet dat het niet (be)woonbaar is, maar het was de bedoeling om hem tijdelijk te helpen”* (p. 25 strafdossier).

Dat [redacted] handelde uit menslievendheid, ontheft hem niet van schuld en is geen rechtvaardigingsgrond.

De [redacted] was eigenaar van het gebouw. De [redacted] is rechtsoptvolger van de [redacted]. De beklaagde [redacted] is de zaakvoerder van deze vennootschappen. Via haar zaakvoerder was de [redacted] (voorheen de [redacted]) dus op de hoogte van de onbewoonbare toestand van het gebouw, en van de verhuur aan [redacted]. Door als eigenaar het pand ter beschikking te stellen voor [redacted]

bewoning, wetende dat het daarvoor niet geschikt was, is de mededader van de feiten van de telastlegging A.

Het is dan ook volstrekt irrelevant dat de huurovereenkomst met zou zijn afgesloten door de in deze zaak niet vervolgde nog een andere vennootschap waarvan zaakvoerder was en waaraan de loods door de voorheen de werd verhuurd.

De telastlegging A is dus bewezen voor de beide beklagden.

7.2 De dossiergegevens tonen aan dat de berging in de loods omvormde tot woning om er te kunnen laten wonen, zonder dat hij daarvoor over een stedenbouwkundige vergunning (nu: omgevingsvergunning) beschikte. Dat hij dit deed om te helpen en zich van geen kwaad bewust was, neemt zijn schuld aan de telastlegging B niet weg.

De rechtsoptvolger van de is eigenaar van de loods. De vennootschap was via haar zaakvoerder op de hoogte van deze handelingen en stelde het pand daarvoor ter beschikking. De vennootschap is dus mededader ook aan de feiten van de telastlegging B.

De schuld van de beide beklagden aan de telastlegging B staat vast. Dat het nooit de bedoeling was om het refter-bureelgedeelte van de loods definitief om te bouwen tot woning, doet hieraan niets af.

8. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt:

“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, maar wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De beklaagde _____ is de zaakvoerder van de _____ Hij had de algemene leiding over de bedrijfsvoering van deze vennootschap en beslissingsbevoegdheid, in het bijzonder over de naleving van de regels inzake de woningkwaliteitsbewaking en de ruimtelijke ordening.

Binnen de rechtspersoon was er onvoldoende aandacht voor de naleving van de verplichtingen, opgelegd door de Vlaamse Wooncode, nu de Vlaamse Codex Wonen van 2021, en door de Vlaamse codex ruimtelijke ordening, wat een eigen strafrechtelijke fout van deze rechtspersoon is.

De voor de beklagden bewezen verklaarde misdrijven werden wetens en willens gepleegd. Ze worden daarom allebei veroordeeld tot een straf.

9. De voor de beklagden bewezen telastleggingen A en B zijn voor elk van hen de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens slechts een straf toepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren

moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt naleven. De beklaagden hadden hier onvoldoende oog voor. Doordat ze zonder vergunning de functie van de loods wijzigden, pleegden ze bovendien een inbreuk op de regels met betrekking tot de ruimtelijke ordening.

De _____ heeft een blanco strafregister. _____ werd vier keer veroordeeld voor een verkeersmisdrijf.

Rekening houdend met deze gegevens en nu de beklaagden de misdrijven pleegden omdat ze de huurder niet aan zijn lot wilden overlaten, volstaat de hierna bepaalde geldboete als maatschappelijke reactie.

Het hof verleent de beklaagden uitstel voor de helft van de geldboete. Beiden voldoen daarvoor aan de wettelijke voorwaarden. Ze werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt.

De gunst van het uitstel zal de beklaagden er bijkomend toe aanzetten om de toepasselijke regelgeving voortaan wel na te leven.

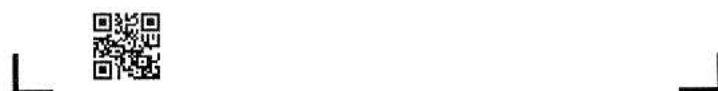
Uit niets blijkt dat deze straffen de beklaagden sociaal zouden declasseren, of hun sociale reclassering in het gedrang zouden brengen. Het hof gaat daarom niet in op hun vraag om hen de gunst van de opschorting te verlenen. Deze gunst staat trouwens niet in verhouding tot de ernst van de gepleegde feiten en zou hen onvoldoende weerhouden van recidive.

De bewezen verklaarde feiten die zoals hoger gezegd een voortgezet misdrijf vormen, werden gepleegd zowel voor 1 januari 2017 als na 31 december 2016, zodat het hof de geldboeten verhoogt met 70 deciem.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklagde _____ er voldoende toe aan de geldboete te betalen.

10. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 52,42 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

11. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen aan te houden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat de beslissing in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 3 mei 2021 over de herstellvordering definitief is.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

verbetert de telastlegging B, zoals hoger in randnummer 4 van dit arrest vermeld;

verklaart de _____ schuldig aan de telastleggingen A en B (zoals verbeterd);

veroordeelt de _____ voor deze telastleggingen samen tot een **geldboete** van **500 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 4.000 euro;

verleent de _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van deze geldboete van 500 euro, voor een proeftermijn van drie jaar;

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de telastleggingen A en B (zoals verbeterd);

veroordeelt de beklaagde _____ voor deze telastleggingen samen tot een **geldboete** van **500 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 4.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van deze geldboete van 500 euro, voor een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ elk tot betaling van een bedrag van 52,42 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 326,57 euro in eerste aanleg en 102,78 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 326,57**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 28,44

€ 93,44

+ 10 % : € 9,34

Totaal : **€ 102,78**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **18 maart 2022** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____, advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

